

[Hans Pinstrup.]

kornlovsbehandling om, at prisen for hvede i hvert fald ikke kunne være mindre, var rigtige. Der er derfor en god saglig begrundelse for den mindre forhøjelse af det beløb, hveden betales med, således at den kommer til ialt at andrage 5 kr. over noteringen på Københavns børs for toradet byg af 112 pund hollandsk vægt plus tillæggene for opbevaring, der pr. 100 kg andrage 50 øre pr. måned for tiden fra 1. november indtil april. Derved er skabt en vis ansporing til, at landmændene ikke afleverer al hveden om efteråret; opbevaringen bliver således mere overkommelig.

Alt ialt forekommer det mig, at ministeren har været heldig med sin udformning af loven, selvom den vel nok kan give anledning til visse vanskeligheder; det ligger i sagens natur og vil ikke kunne undgås. Det er mit håb, at loven må opfylde sit formål: at bidrage til at sikre landets forsyning med hvedemel.

Hermed anbefales lovforslaget til vedtagelse i den foreliggende udformning.

Victor Larsen: I den oversigt over de vedtagne kornlove, hvormed den højtærede landbrugsminister indledte den skriftlige fremsættelse af det her til behandling værende forslag angående en hvedeordning for det kommende høstår, siger ministeren, at det var ønsket om at sikre befolkningens forsyning med det daglige brød, som var den egentlige årsag til disse kornlove. Dette er ubestridelig rigtigt, men hertil kunne vel føjes, at når et enigt landbrug år efter år vedtog disse kornlove, som også pålagde alvorlige indgreb med hensyn til afleveringen af byg og havre i selve krigsårene, var det naturligvis følelsen af det ansvar, landbruget havde overfor hele befolkningen og også overfor det mindre landbrug, der var den egentlige årsag til enigheden.

Den afvikling, som fandt sted i fjor, hvorved rugen gled ud og kun hveden blev tilbage som afleveringspligtigt korn, havde to årsager, dels at rugarealet var så stort, at man havde rigeligt til befolkningens forsyning, dels at rugen kunne købes til rimelige priser i blød valuta.

Selvom rugarealerne er formindsket betydeligt i år — endda der ingen som helst udfrysning har fundet sted —, idet de er gået ned fra 183 000 til 145 000 ha, bliver der dog med en rimelig høst avlet så meget, at der skulle være rigeligt til dækning af brødforsyningen, hvad rug angår. Dette gælder derimod ikke for hvedens vedkommende. Også her er arealerne gået ned, nemlig fra 81 000

til 80 000 ha, et udtryk for, at prisen i fjor ikke har animeret til en forøgelse af arealerne, således at der må og skal importeres hvede for at klare befolkningens forsyning med hvedemel. Dette synspunkt kan ikke omdisputeres, og nødvendigheden af en hvedeordning er indlysende.

Den usikkerhed, der i fjor måtte opstå omkring spørgsmålet frihandelskornprisen for hjemmeavlet byg som basis for hvedeprisen, er i år fjernet, idet Københavns notering nu indføres som basis, hvilket betyder en afgjort forbedring i forhold til loven i fjor.

Et andet usikkerhedsmoment er dog, såvidt jeg kan se, stadig tilstede, nemlig det 5 kr.s tillæg til Københavns notering for byg, som landmanden skal have ved afleveringen af sin hvede. Der står nemlig i bemærkningerne — jeg anmoder om tilladelse til et citat —:

„Man kan selvfølgelig tænke sig den mulighed, at en handlende eller møller, der får tilbudt hvede fra en landmand, ikke ser sig i stand til at købe hveden rent øjeblikkelig, f. eks. fordi han savner penge eller plads, og landmanden må i så fald enten forsøge at få sin hvede afleveret hos en anden handlende eller møller eller udskyde afleveringen til et senere tidspunkt.“

Ja, det er muligt, at det kan gå sådan; det kan det formodentlig, men allerede her ligger der jo en vanskelighed. Det kunne meget vel tænkes, at landmanden trænger til penge, og at han er stillet således, at han skal af med sin hvede, og så er han allerede kommet i knibe. Men læser man videre, bliver det faktisk alvorligere; der står:

„På denne måde skulle landmanden, navnlig også under hensyn til det nedenfor anførte om, at hvedeimporten vil blive afpasset efter forbruget, have det i sin magt at opnå den i lovforslaget omhandlede hvedepris. Undtagelse kan hovedsagelig kun tænkes, såfremt en landmand bor så ubekvemt i forhold til en mølle, at han ser sin fordel i at acceptere en noget lavere pris end angivet i lovforslaget for at undgå at transportere sin hvede over større strækninger.“

Det vil altså sige, at man ikke må opfatte dette forslag på den måde, at de 5 kr. under alle forhold er sikrede. Det er de jo ikke. Når man læser lovforslaget igennem, får man uvilkårligt af § 3, stk. 2, det indtryk, at landmanden — det står der — er berettiget til at få udbetalt en pris, der er 5 kr. over Københavnsnoteringen o. s. v. Men bemærkningerne siger jo det rigtige, at her er tale om den øjeblikkelige pris. Hvad vil købmanden eller mølleren betale, hvad kan han be-